

Hiru Erregeen gameluak

Aspaldi-aspaldian, Errege gau magiko batean, hiru gamelu berezi bidean zihoazen: Samir, Amani eta Farid. Hiru Errege Magoen lagun leialak ziren, eta urtero opariak haurrei eramaten laguntzen zieten. Lana gogorra eta bidaia luzea izan arren, pozik aritzen ziren laguntzen.

Urte batean, basamortu zabal eta hotz bat zeharkatzen ari zirela, hondar-ekaitz izugarri batek harrapatu zituen. Haizeak hain gogor jotzen zuen, ia ezin baitzuten ezer ikusi. Urrats bakoitza aurrekoa baino zailagoa egiten zitzaien.

Samir, lehen gamelua, oso indartsua zen. Baina hondarretan orduak ibili ondoren, nekatu egin zen.

— Agian gelditu eta atseden hartu beharko genuke —esan zuen.

Amani, bigarren gamelua, oso saiatua zen.

— Ez dugu orain etsiko. Haurrak gure zain daude! —erantzun zion.

Erregeek babes pixka bat aurkitu zuten atseden labur bat hartzeko eta gameluak ondo zeudela ziurtatzeko. Ondoren, Samirrek bidean aurrera egitea erabaki zuen. Haurrak pozik ikusi nahi zituen.

Ekaitza are gogorragoa bihurtu zen, eta orain Farid, hirugarren gamelua, indarrak galtzen hasi zen.

— Ezin dut jarraitu —esan zuen triste.

— Elkarrekin lortuko dugu! Zure ondoan gaude! —animatu zuen Amanik.

Gameluen gainean zihoazen Hiru Erregeek lagunen ahalegina ikusi eta adore eman zieten:

— Indartsuak eta ausartak zarete! Gutxi falta da. Elkarri lagunduko diogu!

Hitz haiekin, gameluek indar berria aurkitu zuten. Nekea eta ekaitza gorabehera, aurrera jarraitu zuten, urratsez urrats. Azkenean, haizea baretzen hasi zen.

Hirira iritsi zirenean, zerua garbitu eta izarrek berriz egin zuten distira. Gameluak nekatuta zeuden, baina harro sentitzen ziren: elkarren laguntzaz gainditu zuten zailtasuna. Erregeek opariak banatu zituzten, eta haurrek magia bete ametsak izan zituzten gau hartan.

Samirrek, Amanik eta Faridek ikasi zuten gauzak zailtzen direnean elkarri laguntzea eta behar denean atseden hartzea garrantzitsua dela. Elkarrekin ekaitza gainditu eta poza eraman zuten haurren etxeetara.